

ครูตีในดวงใจฉัน

ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปกี่ยุคก็สมัยเราทุกคนคงต้องยอมรับว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง ซึ่งจะมีผู้ที่คอยดูแลดูๆ ในบ้านนั่นคือ “ครู” ดังที่กล่าวว่า โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเหล่านักเรียนทั้งหลายซึ่งใช้ชีวิตส่วนใหญ่ อยู่ภายใต้หลังคาบ้านหลังนี้สถานที่ที่คอยสร้างเสริมประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน ชีวิตของคนเรานั้นเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็กจะได้รับความรู้เบื้องต้นในการดำรงชีวิต จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง เมื่อเติบโตใหญ่ถึงวัยเรียนก็ต้องเข้าโรงเรียนเพื่อเข้ารับการศึกษา บรรยากาศความอบอุ่นในการดำรงชีวิตจากครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ต้องห่างจากครอบครัวในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อเข้ารับการเรียนรู้จากครูในโรงเรียน และแน่นอนผู้ที่มีบทบาทและเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนกลไกเหล่านี้ก็คือ “ครู” (มาสเตอร์ อนุชา จำปามณี)

“ครูในดวงใจ” ทุกคนล้วนมีครูที่ดี ที่รัก อยู่ในใจเสมอ เมื่อเรียกว่าครูในดวงใจแล้วสำหรับฉันก็คงไม่สามารถที่จะลืมคุณครูสองท่านนี้ได้ นั่นคือ คุณครูณงนุช มจรส คุณครูโรงเรียนดอนเมืองจาตุรจินดา ตอนแรกที่ฉันพบ ฉันคิดว่าครูดูมากและฉันกลัว แต่พอผ่านไปสักพักคุณครูทำให้ครูว่าครูเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันในทุกๆ ด้าน ครูเก่งด้านกีฬา ด้านวิชาการ และในอีกหลายๆด้าน ครูณงนุชมีงานและหน้าที่มากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่ครูทุ่มเทไม่เคยบอกว่าเหนื่อย ไม่เคยบอกว่าเบื่อ นั่นคือ การทุ่มเทในลูกศิษย์ของครูทุกคน ในบางครั้งนักเรียนทุกคนมองคุณครูเห็นว่าครูเหนื่อยมาก ครูผมอมลง แต่ครูจะพยายามยิ้มให้ลูกศิษย์เสมอ และบอกวามันคือหน้าที่ นอกจากบทบาทของการเป็นครูสิ่งที่ฉันเห็นนอกจากการสอนในเนื้อหาวิชาความรู้ ครูยังสอนการใช้ชีวิต ถ้ามองนักเรียนเสมอว่าเป็นอย่างไร แม้นักเรียนจะจบจากโรงเรียนนั้นเรียนครูณงนุชก็ยังคงถามและจ้มนักเรียนทุกคนได้ สำหรับตัวฉันแล้วคิดว่าครูณงนุชให้หลายอย่างหลายสิ่งกับฉัน อันได้แก่

1. ให้ความรู้ ให้ความรู้ตามเนื้อหาวิชาที่ครูสอน
2. ให้โอกาส ครูจะให้โอกาสเด็กที่ทำได้ใหม่ ปรับปรุงตัวเพื่อเป็นคนดีต่อไปเสมอ
3. ให้ความคิด ครูไม่เคยปิดบังในเนื้อหาความรู้ ความคิดที่มี ครูทุ่มเทมอบให้นักเรียนเสมอ
4. ให้กำลังใจ ครูจะคอยให้กำลังใจนักเรียนเสมอ ไม่ว่านักเรียนจะเจอเรื่องอะไรในชีวิตมาครูก็จะคอย

พูดให้กำลังใจ (ดร.อับดุลเลาะ หนุ่มสุข)

คุณครูณงนุช มจรส

ภาพจาก : <https://www.facebook.com/people/>

สำหรับฉันแล้วครูที่ดีในดวงใจไม่ต้องมีอะไรมากมาย แคร์รัก ดูแล ห่วงใย ให้ความรู้ ดั่งคำกลอนที่ว่า

ครูคือผู้เสริมสร้างทางชีวิต	เพื่อลูกศิษย์มากมายหลากหลายรุ่น
ครูพากเพียรมีมานะและพระคุณ	จิตการุญต่อทุกคนมีจิตใจ
ครูเป็นจิตร-กรเอก เสกแต้มสี	ให้ศิษย์มีอนาคตงามสดใส
ครูคือผู้รู้เห็นความเป็นไป	ช่วยแก้ไข พฤติการพาลเกร
ครูนั้นมีจรรยารู้หน้าที่	ร่างกายดีจิตคงมั่นมีหทัย
ความรู้มีเท่าใดครูถ่ายทอด	มิแสรังเสวีวิชาการงานที่ทำ
คารวะคุณครูผู้ประเสริฐ	แสนเลอเลิศคุณความดีที่ตีพิมพ์
มีความสุขความเยือกเย็นเป็นประจำ	เป็นผู้นำของมวลศิษย์นิรันดร์

(ศุภิสรา วงษา.2555)